

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5886/2020
16.12.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Божидара Вујичића, председника већа, Весне Субић и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у правној ствари тужиоца ЈП „Нови Дом“ из Врања, чији је пуномоћник АА, против туженог ББ из села ..., ..., чији је пуномоћник ВВ из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији туженог, изјављеној против пресуде Вишег суда у Врању Гж 1710/19 од 02.04.2020. године, у седници већа одржаној дана 16.12.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог, изјављена против пресуде Вишег суда у Врању Гж 1710/19 од 02.04.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сурдулици, Судска јединица у Владичином Хану П 620/18 од 06.03.2019. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је тражено да се обавезе тужени да тужиоцу на име дуга исплати износ од 83.226,13 динара, са законском затезном каматом од 11.10.2011. године и укинут је закључак извршитеља Станка Филиповића из Врања, Ивк 2959/2013 од 09.09.2013. године. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 75.000,00 динара, са законском затезном каматом од дана извршности одлуке о трошковима поступка до исплате.

Пресудом Вишег суда у Врању Гж 1710/19 од 02.04.2020. године, ставом првим изреке, преиначена је првостепена пресуда садржана у ставу првом изреке, тако што је усвојен тужбени захтев и одржан на снази закључак извршитеља Станка Филиповића из Врања, за износ главног дуга од 83.226,13 динара, са законском затезном каматом од 05.09.2013. године до исплате, као и за трошкове извршног поступка у износу од 5.237,00 динара, док је укинут закључак у делу који се односи на законску затезну камату на износ главног дуга од 11.10.2011. године до 04.09.2013. године. Ставом другим изреке, преиначена је првостепена пресуда садржана у ставу другом изреке, тако што је обавезан тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 24.629,00 динара, са законском затезном каматом од дана извршности одлуке о трошковима поступка до исплате. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове другостепеног поступка у износу од 5.229,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права.

Тужилац је поднео одговор на ревизију.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. став 6. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/2011, 49/2013-УС, 74/2013-УС, 55/2014, 87/2018, 18/2020). Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари је поднета 15.04.2016. године. Првостепена пресуда је донета 06.03.2019. године. Другостепена пресуда донета је 02.04.2020. године. Назначена вредност предмета спора износи 83.226,13 динара.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра, по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП, прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање, у коме је вредност предмета спора одређена у висини која по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе не прелази динарску противвредност 3.000 евра, што значи да се ради о спору мале вредности у коме ревизија није дозвољена, то је и ревизија туженог недозвољена, применом члана 479. став 6. ЗПП.

У складу са изнетим, а на основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Божидар Вујичић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић